

Afscheidsrede namens 4-2-6 R.I., uitgesproken door Kapt. vd Broek, ter gelegenheid van het overlijden ~~van~~ en de begrafenis van sold. Dirk Kats op 22 Juni 1946.

Kolonel, Brigadecommandant, Commandanten, Officiëren en OnderOfficiëren, Korporaals en manschappen van alle onderdelen van de T. Brigade, die Hier thans aanwezig zijn.:

Als zijn voormalige Compagniescommandant zij het mij vergund, om namens alle leden van 4-2-6 R.I., een laatste afscheidsgroet uit te spreken, nu wij een van de leden onzer Compagnie naar zijn laatste rustplaats begeleiden. Soldaat Dirk Kats is het eertse lid van ons Bataljon en tevens ook van de vierde Cie, dat in dienst van zijn land en Koningin voor een allezins rechtvaardige zaak, hier in Ned. Indië, het hoogste levens-offer bracht. Het brengen van dit offer is niet tegevergeefs geweest. Gevallen op het veld van eer, in een strijd tegen een jammerlijk verdwaasde tegenstander, werd hij een der pioniers, die ons voorging in de moeizame en zware arbeid tot het verkrijgen van de waarachtige en blijvende herrijzenis van dit prachtige, doch tevens ook zo fel geteisterd d el van ons Koninkrijk.

Zijn dood dient voor alles echter in een hoger lich te worden gezien. Het herstellen van orde en rust in deze gewesten, vind immers niet zijn rechtvaardiging in zich zelve, doch dient uiteindelijk te worden beschouwd als het scheppen van de noodzakelijke voorwaarden, waarop ook in dit gedeelte van de wereld d vestiging en de uitbreiding van het Koninkrijk Gods zullen dienen te geschieden.

Als zodanig werd Kats, naast strijder in de meer strikte militaire zin, tevens een miles Cristi, een soldaat in dienst van God, die zelf eens zijn leven gaf omwille van ons. Hiervoor zal hij ongetwijfeld het loon ontvangen, dat aan ieder werd toegezegd, die in het voeren van de goe e strijd tot het eind heeft volhard. Echter ook voor ons, zijn achtergebleven kameraden, heeft zijn dood zoveel betekenisvol te zeggen.

In onze huidige zo gematerialiseerde en dynamisch levende wereld, gebeuren zo talloos vele dingen, die hoe belangrijk ~~zijn~~ op zich misschien ook, toch allen in het niet verzinken, bij het geboren worden, voortleven en afsterven van elk menschenbestaan.

Het soldatenleven in de tropen brengt, onder de huidige omstandigheden, voor eenieder van ons me e, dat wij ons zo gemakkelijk in meer of mindere mate uitsluitend gaan richten op het aardse met een gelijktijdig daarmede gepaard gaande algehele of gedeeltelijke miskenning van het Bovennatuurlijke einddoel, waartoe de Schepper en Behoeder van alle menselijke levens ons uiteindelijk van alle eeuwigheid af heeft voortbestemd.

De dood van Dirk Kats herinnert ons, temidden van de wisselvalligheden van ons Militair bestaan, weery eens te meer aan het feit, dat ons leven hier geen einddoel vindt, doch slechts de enige en albeslissende tussenschakel ~~vormt~~ vormt, in het al dan niet op de juiste wijze bereiken van onze eeuwige eindbestemming.

Met ons is Kats het vorige jaar vanuit Brabant naar Indie vertrokken. Met ons was hij bewoner van dat Brabant, waar gelukkig nog het overgrote deel van de Katholieke en Protestantse bevolking blijkt geeft de onschatbare waarde te beseffen, van het zich daadwerkelijke belijders te kunnen en mogen noemen, van een Christelijk Geloof.

Wij, nagenoeg alle Provincie-genoten van hem, van wiē wij hier thans afscheid nemen, zijn er ons ten volle van bewust of willen zulks althans worden, dat wij nog de gelegenheid hebben, om aan ons verdere leven, dien zinrijke inhoud te geven, die het van nature ~~hebben~~ moet.

Dit mogen zijn ouders en zijn verloofde mede tot grote troost strekken, in dit voor hen zo smartelijk verlies, dat hun zoon en haar jongen in en door het brengen van het offer van zijn leven ons, die met hem in onze Compagniesgemeenschap hebben verkeerdt, tot een baken werd, dat tot zelfinkeer en bezinnāng aanmaant en hij daarme e tevens voor eenieder onzer het lichtende voorbeeld werd, bij de verdere vormgeving aan ons aardse bestaan. Beste Dirk, rust in vrede. Leef verder in en met God, die ongetwāfeld het beste met je voor had, nu Hij je ree s op jeugdige leeftijd tot zich riep. Wij leden van de vierde Cie, zullen je nagedachtenis in eerbiedige herinnering bewaren. Wil jij ons van jouw kant, bij voortduring vanuit de hemel in onze moeilijkheden bijstaan en helpen, opdat het aan eenieder van ons ook eenmaal megen gegeven zijn, dat tot ons door de Vorst der Heerscharen zal kunnen worden gezegd: "Op de plaats rust" en wel voor eeuwig, om daar tezamen

met jou en bij Hem de volheid van die ongestoorde vre e te kunnen genieten, die naar Zijn woord d innerlijk zo verscheurde wereld ons nimmer geven kan.